

ročník II.

pátek 7. října 2022

Z Rovenska

Milý čtenáři!

Každý máme svého Ukrajince, ať tomu jdeme naproti, nebo ne.

Střídáme se před hospodou a hlídáme ožralého Ukrajince, sesutého na židli, aby z ní nevstával, nespádl a nerozbil si zase hlavu anebo – ještě hůř – nesesul se rovnou do vozovky.

On na nás něco křičí, my mu nerozumíme, když jeden řekl *něpanimáju*, tak opáčil řevem, že *to je rusky!* - tomu jsme rozuměli. No hlídáme ho, přeci jen kvůli tomu, že se ožral, neznamená, že musí přijít o život.

Inu, to je příspěvek nás, opilcůch z městečka, našim Ukrajincům... ☺

♦ V pondělí byla zahájena nová výstava spojená s výročí Turnova. Tentokrát se na ní můžete zastavit kdykoli půjdete centrem. Zaujme totiž místo přímo na náměstí Českého ráje.

Výstava Významné osobnosti města Turnova byla realizována Oddělením biografických studií Historického ústavu Akademie věd za výrazného přispění Městské knihovny Antonína Marka Turnov a Muzea Českého ráje v Turnově. Výstava přibližuje životní příběhy 25 významných turnovských osobností, které vynikly v nejrůznějších sférách lidské činnosti. Autorkou textů je historička Lenka Křížová. Grafické podoby se zhostili Jiří Lode a Martina Mátá Nosková, tisk realizovala firma Reklama Corap - Antonín Šrajer. Za finanční podporu patří poděkování společnosti Grupo Antolin Turnov. (Marcela Jandová)

♦ IDSK informuje o rozsáhlejších výlukách na trati 070 Praha - Turnov V období **3. – 12. října** výluka v úseku Všetaty – Mladá Boleslav hl.n.

V období **3. – 19. října** výluka v úseku Neratovice – Všetaty.

Všechny vlaky budou nahrazeny náhradní autobusovou dopravou.

♦ Kulturní tipy

pátek 7. října, 19 hodin, kavárna KUS

Roubovaný vokurky

Turnovská parta hrající folk, country, rock i underground

sobota 8. října

KULTURNOV 2022

oslava
turnovské
kultury

8. října 2022 • KC Střelnice Turnov

- pět scén • hudba všech žánrů • divadla pro děti i dospělé •
- výtvarná dílna • módní přehlídka • výstava • prezentace knih o Turnovu •
- občerstvení zajištěno • vstupné dobrovolné •

14.00 • Turnovanka + ALL STARS mažoretky
TJ Sokol Turnov / koncert (velký sál)
• starý Běhturnov (před KC Střelnice)

14.45 • Turnov 750 – prezentace knih vydaných k výročí města + zahájení výstavy (velký sál)
• DS Čmukaři – S čerty tančí! / loutkové divadlo (zrcadlový sál)

15.00 • Fokus Turnov / divadelní představení (vestibul)

15.30 • výtvarná dílna (zrcadlový sál)
• Nat & Mat / koncert (vestibul)

16.00 • vyhlášení Běhturnov (vestibul)
• Neutopia / koncert (velký sál)

16.45 • AD/Hadi – Ten, co se nepovedl / divadlo (zrcadlový sál)

17.00 • módní přehlídka značky KUDLA (velký sál)

17.30 • Mario Kubaš – O kulturní novinářině / talkshow (kino Sféra)

18.15 • Unavené šelmy / koncert (velký sál)

19.00 • Šumáci – Uvniť mikrovlnky / divadlo (za plátnem kina)

19.30 • Kontua / koncert (vestibul)

20.15 • Bellamy Moon / koncert (velký sál)

21.15 • Společnost bloumající veřejnosti – Záblesk / divadlo (zrcadlový sál)

22.00 • Funk Corporation / koncert (velký sál)

00.00 • Kuba Třešňák / koncert (kavárna KUS)

středa 12. října, 18 hodin, kino Sféra

Marie Mája Drahoňovská: Gruzie

Romantická, okouzující, ale také drsná a nepředvídatelná.

Taková je Gruzie – země na pomezí Evropy a Asie. Přijďte si s Marií Drahoňovskou zavzpomínat na cesty napříč Gruzií. Vyprávět bude o nepředvídatelné přírodě, skvělém jídle i o gruzínské nátuře. Vezme vás z hlučného Tbilisi k ještě hlučnějšímu Černému moři. Pak plavky vyměnit za mačky, helmy a cepíny a vyrazit až k vrcholům hor. Na místa tak okouzující, že se zdají být člověku zapovězená.

pátek 14. října, 19:30, městské divadlo

Winterbergova poslední cesta

Doposud nejrozsáhlejší Rudišovo literární dílo vyšlo poprvé v Německu na podzim 2019 a od té doby získalo řadu prestižních literárních cen.

Základním rámcem Rudišova románu je daleká vlaková cesta, již přes polovinu Evropy podniká stoletý Wenzel Winterberg se svým mladším pečovatelem Janem Krausem. Zatímco umírající Winterberg touží po odpuštění a utišení svého svědomí za chyby a omyly, kterých se v životě dopustil, jeho pečovatel Jan Kraus hledá po mohutných ztrátách v osobním životě nový smysl své existence. Winterbergova poslední cesta ukazuje, že lidský život se neobejde bez smrti a umírání, a že dějiny světa, v němž žijeme, jsou úzce vázány na dějiny naší duše a našeho jednání. Nemít odpovědnost není možné. Všichni jsme součástí a všichni rozhodujeme o podobě našeho světa.

neděle 16. října, 17 hodin, kino Sféra

Exhibition on Screen: Slunečnice

Slunečnice Vincenta van Gogha patří mezi nejikoničtější obrazy v dějinách umění. Van Goghovo muzeum v Amsterdamu se na tato slavná díla nyní zaměřilo v rámci samostatné výstavy, na kterou získal tým Exhibition on Screen exkluzivní přístup.

Film hledá odpovědi na množství otázek spojených s těmito obrazy. Proč si vybral Van Gogh zrovna slunečnice? Jaké poselství tato série obrazů přináší? Čím se jednotlivé obrazy liší? Co odhalili vědci, kteří tato díla podrobně studovali? Film navštíví vedle Amsterdamu také Londýn, Filadelfii, Tokio i Mnichov, aby odhalil tajemství pěti slavných obrazů slunečnic Vincenta van Gogha a vytvořil jedinečnou virtuální výstavu pro plátna kin.

Série Exhibition on Screen přináší na velké plátno světové umělce skrze exkluzivní přístupy do muzeí a galerií po celém světě. Za již 9 sezón nabídla tato série celkem 30 mezinárodně oceňovaných filmů.

rovensko p. t.

♦ **LOUTNU SVOU MÁM UŽ JEN PRO BOLEST** v podání Ensemble Sporck
8. října, 18 hodin, kostel sv. Václava

Ústav pro českou literaturu Akademie věd ČR, Římskokatolická farnost a Ochranný sbor Českobratrské církve evangelické Rovensko pod Troskami všechny srdečně zvou na hudební pásmo. Koncert je předehrávkou k diskusnímu setkání v rámci programu Strategie AV21 Odolná společnost, které se koná v **sobotu 22. října** a jehož tématem bude DIALOG.

Sbor dobrovolných hasičů Křečovice
vás srdečně zve na tradiční

dýňové slavnosti

Nepromarněte šanci zpříjemnit si nástup chladně nevlídného podzimu a přijďte

**15.10.2022 od 15.00 hod.
do domečku v Křečovicích.**

Přineste si sebou: dýni, ostrý nůž, pevnou lžici na vydlabání, lampion a strašidelný kostým.

Součástí akce je lampionový průvod za strašidly.

Občerstvení zajištěno.
Těšíme se na Vás!!

turnovsko

♦ **TATOBITY** – Restaurace U Studničků Vás zve na tradiční zvěřinové hody, které se konají ve dnech 14. (pátek) a 15. (sobota) října 2022. Budou srnčí, kančí a dančí speciality.

lomnicko

♦ **LIBŠTÁT – GENTLEMEN SINGERS – PÁNSKÁ VOKÁLNÍ SKUPINA**
7. října od 17 hodin, evangelický kostel v Libštátu
Vítěz mezinárodních soutěží a pravidelný účastník významných festivalů od USA až po Jižní Koreu absolvoval 1. celovečerní koncert v Libštátu (2003).
Bilance okteta: téměř 1000 koncertů po celém světě, 7 kritikou ceněných CD.
Každý rok pořádá v Hradci festival Sborové slavnosti, spolupracuje s řadou

těles a jednotlivců doma i ve světě, účinkoval v televizi i rozhlase. Repertoár souboru: od staré hudby po současnou včetně populární.

semily

♦ Rada města Semily na svém srpnovém zasedání vzala na vědomí návrh Miroslava Šnaiberka a Ivo Navrátila na navrácení sochy sv. Václava od kostela sv. Petra a Pavla zpět na Riegrovo náměstí, souhlasila se záměrem navrátit sochu a uložila Městskému úřadu Semily zahrnout záměr navrátit sochu světce do rozpočtu města na rok 2023 a zahájit přípravné práce na realizaci záměru. K tématu přinesly Semilské noviny následující text.

♦ Vraťme svatého Václava na náměstí

Semily se dodnes úplně nevypořádaly s neúctou k historii, danou pokřiveným hodnotovým žebříčkem z dob komunismu. To je i případ cenné sochy svatého Václava, stojící dnes poblíž kostela sv. Petra a Pavla. Sochu patrona země České nechal roku 1864 zhotovit František Ladislav Rieger, aby uctil nejen hlavního českého světce, ale především památku svého otce, mlynáře Václava. Vybral pro ni místo při hlavní cestě, kudy chodili kupci i měšťané na trh, děti do školy a všichni v neděli do farního kostela.

Neméně důležité ale pro něj bylo i to, že odkazovala na blízký mlýn, který musel prodat českodubskému továrníkovi Franzi Schmittovi a který byl zanedlouho zbourán.

Riegrovic mlýn,
zachycený malířem
Liebscherem

Radoval se, jak je socha zdařilá a může se právem nazývat uměleckým výtvozem: „Myslím, že bude věru ozdobou města.“ Jistě to bylo i gesto národní hrlosti a určitý symbolický vzdor, že se mlýn dostal do německých rukou, což mu Semilané měli dlouho za zlé. Socha věnovaná městu tak byla zřejmě i jakýmsi gestem omluvy.

Její dnes už zapomenutý tvůrce Franz Hergesell pocházel z Frýdlantska. Narodil se roku 1823 v německé učitelské rodině v Oldřichově u Hrádku nad Nisou.

Sochařinu se naučil u zkušeného krajana Josefa Maxe, v jehož dílně několik let pracoval jako kameník. V roce 1851 se přestěhoval do Prahy, kde byl přijat za měšťana a oženil se s učitelkou ručních prací Marií Opitzovou. Získával zakázky především na městských hřbitovech, každou chvíli se musel stěhovat a roku 1866 v pouhých 42 letech umírá. *(Stalo se tak v dnes už neexistujícím domě 739 na rohu Palackého a Jungmannovy ulice v Novém Městě pražském; jako příčina uvedeno dávení krve; pohřben na Olšanech. Zajímavé je, že o dvaadvacet let dříve v téže domě skončilo trápení se souchotinami malíře Antonína Machka – pozn. f.)* Tehdy bylo jeho jedinému synu Františkovi sotva devět let. Později absolvoval Akademii výtvarných umění a stal se vynikajícím sochařem, který Prahu ozdobil monumentálními sochami, pomníky a alegorickými sousošími, jež dodnes obdivujeme. Semilský svatý Václav patřil k otcovým posledním pracím, není-li vůbec tou poslední. Možná chtěl Rieger významnou zakázkou umělce podpořit a sponzorovat i jeho talentovaného syna. Socha představuje stojícího světce v dobové zbroji, s praporem a štítem s plamennou svatováclavskou orlicí. Na podstavci čteme slova Svatováclavského chorálu: *Ty jsi dědic české země, rozpo-meň se na své plémě. Nedej zahynouti nám [n]i budoucím.* Na zadní stranu soklu nechal pečlivý Rieger vytesat: *K oslavě sv. Václava a na památku Václava Riegra, někdy mlynáře semilského. Narozen dne 19. dubna 1778, zemřel dne 16. dubna 1841. Pochován jest na sáh před poledními dveřmi na Koštofranku. Tuto sochu postavil vděčný syn Dr. Fr. Lad. Rieger 1864.*

Socha svatého Václava na původním místě na Riegrově náměstí při Mlýnské ulici (fotografie z počátku 30. let 20. století, SOkA Semily).

Socha světce byla vztyčena nedaleko Riegrova rodného mlýna na Bělidlech, v rohu dnešního Riegrova náměstí, proti Johnovu řeznictví (již zbořeno, dnes pojišťovna VZP). Dokonce se časem pro tuto část města vžil název Svatováclavské nebo Václavské náměstí. K pražskému Václaváku mělo daleko, tehdy tu stály roubenky, pobíhaly pasoucí se kozy, chyběla dlažba. To se ale brzy změnilo a centrum města se stěhovalo z hořeniho, tedy Komenského náměstí právě sem, kde vyrostly krásné moderní domy. V roce 1928, když byl Ladislavem Šalounem dokončen velkolepý Riegrův pomník, vznikly jisté pochyby, zda je hodna o 64 let starší socha světce s ním sdílet jedno náměstí. Nakonec zvítězilo přání rodiny

ponechat sochu tam, kde ji Rieger postavil, a dalších padesát let se s ní nehýbalo. Zatím se však Hergesellův svatý Václav stal – tak jako ten Myslbekův na Václavském náměstí – místem, kde se scházeli lidé, aby je skutečně nebo symbolicky ochránil před nebezpečími doby a zvlášť mocných. Bylo tomu tak za prusko-rakouské války i obou válek světových, při vpádu sovětských tanků v roce 1968, při sebeupálení studenta Jana Palacha. Držel zde protestní hladovku Karel Hádek za odstoupení předsedy národního výboru Petra Puturka, podepisovaly se tu archy žádající odchod kolaborantského poslance a ministra spravedlnosti JUDr. J. Němce, atd. Nakonec komunistům došla trpělivost. Těsně před májovými oslavami 1979 se dostavil objednaný autojeřáb a provokativní sochu přenesl na schodiště proti radnici. Problém tak byl pro ně vyřešen...

Od roku 1990 se u vyštvaného sv. Václava opět schází semilská veřejnost a hledá v něm posilu proti neblahým jevům v rozdělené společnosti. Je to však prostor malý, špatně osvětlený a „z ruky“, málokdo se tu přes den zastaví. V mnoha městech naší vlasti se daří vracet církevní památky do veřejného prostoru, ze kterého byly v dobách „úspěšného budování socialismu“ vypuzeny a ukryty někam do ústraní, aby nezneklidňovaly pracující. Ať se již považujeme za věřící nebo za ateisty, přece jen jsou stále součástí našich životů, protože nás spojují s minulostí, z níž vyrůstá dnešek. Pan inženýr Josef Karmášek v *Semilských novinách* před časem krásně psal o potřebě vytvořit v Semilech vhodné pietní místo, obdařené duchovní silou. Jeho středobodem by mohla být právě tato socha patrona země České. V příštím roce si budeme připomínat sto dvacet let od úmrtí F. L. Riegra. Jistě budou na jeho počest v celé zemi probíhat různé konference, přednášky a koncerty. Symposium chystá i semilské muzeum. Riegrovu památku bychom ale mohli vzpomenout i trvalejším skutkem – vrácením svatováclavské sochy zpět do parku na Riegrově náměstí. V městské radě již tato myšlenka našla podporu. Obracíme se proto na semilskou veřejnost, zastupitele a orgány památkové péče s prosbou, aby se našla společná vůle k nezbytnému zrestaurování a přestěhování sochy na původní místo. Odkaz největšího semilského rodáka Františka Ladislava Riegra si tuto rehabilitaci určitě zaslouží. Dlužíme mu to.

/ Ivo Navrátil a Miroslav Šnaiberk, *Semilské noviny*; foto Jindřich Nosek / Wikipedie

♦ Nová telefonní čísla do knihovny Od října začnou fungovat mobilní telefonní čísla, nově se nyní dovoláte přímo na oddělení. Pevná linka přes ústřednu zatím zůstává souběžně s mobilními čísly, ale v řádu několika měsíců bude její provoz

z technických důvodů ukončen. Vyřizovat své požadavky na oddělení pro dospělé můžete od 1. 10. na čísle 608 883 212, do dětského oddělení 608 886 542.

♦ Ohlédnutí za tvorbou malíře Jiřího Salaby

Akademický malíř Jiří Salaba (31. 3. 1947 – 11. 8. 2022) představoval v současném českém malířství „koloristický proud“, který jednoznačně za základ uměleckého vyjádření považuje barvu a určitou shodu mezi viděnou skutečností a „obrazem“ této skutečnosti.

Jiří Salaba získal velmi solidní základy malířského řemesla na akademii výtvarných umění u prof. Františka Jiroudka mezi léty 1972 – 1978. Domnívám se, že čtyřicetiletá malířská činnost v sobě ukrývá navzájem na sebe navazující tři období, jež časově lze jen stěží ostře vymezit. Motivy a témata kolotočů, květinových trhů, pohledů z okna do zahradních zákoutí, ptačích klecí, hejna holubů jsou všudypřítomná a často doplňovaná křehkými postavami dívek a žen.

Pro rozložení tvorby na vývojové fáze je proto rozhodující barva a celkový kolorit obrazu. Proto lze označit první období jako „stříbrné“. Pootevřeným oknem s vlajícími průhlednými „pavučinami“ záclon proniká stříbřitě se lesknoucí světlo a jakoby z mlžného oparu vystupují až éterně jemné postavy dětí hrající si s hračkami, nebo později na flétnu. Ve velkých formátech obrazů tohoto období je ukryta Salabova touha utéct z frustrujícího světa do hřejivého pocitu domova, rodiny.

Stříbřité období ponenáhlu a nenápadně přechází v dlouhou řadu obrazů a obvyklými Salabovými motivy do střední, druhé periody malířského úsilí. Zejména v obrazech *Benátský kolotoč*, *Klece s ptáky* probleskují stříbřitým mlžným oparem velmi razantně jasné, čisté tóny červené, žluté, nebo modré.

Nastupuje jakési rovnovážné, klidné období, ale zároveň začínáme tušit, že se jedná o klid před bouří. Konečné prolomení „závory“ druhého období dovršuje nevladatelný proud barevné záplavy vlévající se do třetí fáze tvorby Jiřího Salaby, kterou lze nazvat čistým kolorismem. Malíř Jiří Salaba po uplynutí

sedmého desetiletí svého života se tak dostává k bodu, kdy fenomén barvy se začíná stávat „živou bytostí“ mající ovšem duchovní povahu. Barevné závoje, kaskády a ohňostroje modrých, zelených a fialových barev vycházející z obrazů, kde jen vzdáleně tušíme pohled do zahradních zákoutí v létě nebo na podzim. Tento barevný účinek je vystupňován znovu v obrazech s motivem květinového trhu, polních květin v obyčejných vázách, kdy z obrazových ploch sálají odstíny červené a žluté. Zdá se, že substance barvy významným způsobem ovlivnila i kompozici Salabových obrazů. V předcházejících obdobích neurčitá a nečitelná kompoziční výstavba obrazů nyní získává na pádnosti, sevřenosti a tím i účinnosti. Zejména obrazy s motivem hejna holubů se blíží v tomto k dokonalosti, neboť samotná kompozice navozuje až sluchové představy. Jsem přesvědčen, že malíř Jiří Salaba, pro kterého je tak charakteristická zarputilost, hledačství, zneklidňující nejistota a pochybnosti o sobě samém, se dostal na dosah k „prameni ve svém nitru“, ze kterého je možné čerpat sílu, jež umožňuje skutečným umělcům pěstovat skutečné umění. Jiří Salaba měl duši romantika, který hledal tajemný svět ukrývající se za rašící, pučící, kvetoucí a vonící přírodou. Umění 21. stol. není jen pouhou refl exí lidské společnosti, ale musí odrážet i stav vědomí člověka jako individuality. Chladný abstraktní rozum a mrazivé procesy lidského myšlení jsou na samé hranici dokonalosti, ale z tzv. vědeckého myšlení vychází chlad, tíseň a egoismus. Proto je úkolem umění dneška prohrát a prodchnout člověka tím, co je umělecké, co je krásné. Zatímco naše životy jsou krátké, umění nám umožňuje nahlédnout do věčnosti.

/ Bohumil Skalický, Semilské noviny

♦ Jiří Salaba o sobě ...

Co ještě Jirka Salaba mi řekl naposledy o sobě, jsem i tentokrát nepřeložil do spisovné češtiny, nebyl by to on. Ve své podkrkonošské mluvě byl upřímný originál, stejně jako zůstává jeho dílo; a tohle jsou ještě takové „střípky“, některé už trochu známé, jež vyplynuly z našeho dubnového dialogu v jeho ateliéru, a které posílí vzpomínky na krásnou osobnost – na uznávaného malíře, jenž byl i je, a to nejen semilskou kulturní veřejností, milován. „Narodil jsem se v tomhle domku na hranicích Semil a Benešova s popisným číslem 434, v kuchyni nebo nějakém pokoji. To se mi líbí, žádná nemocnice, přišla paní Novotná, porodní bába z Benešova, a bylo to. Měli jsme 2 hektary polí, to je dost, to už bylo práce, kus drápaniny, pěstovali jsme brambory, obilí a ještě k tomu krávu, kozu i angoráky na vlnu, a tak jsem s rodiči na vejlety nejezdil, žádný nebyly. Nejdál do Slaný k příbuznejm, jednou za čtrnáct dní, a to ještě pěšky, pak rychle domů, co kdyby si kráva náhodou zlámala nohu. Školní kreslení mě nebavilo, bylo blbý, ovlivnil mě švára a zasněžil do vopravdického malování, on chtěl být malířem, ale rozhodl se pro medicínu a stal se doktorem. Koupil mně volejový barvy, kterejma se ve škole nemalovalo, tam byly jen vodovky. Táta mi vtloukal do hlavy, že nejdřív musím něco umět, něčím být, pak ať jsem tím komediantem - malířem. Taky otec nechtěl vstoupit do družstva, tedy k jezeďákům, takže moje cesta k malování musela být klikatá. Učil jsem se chvíli elektrikářem, ale brzy jsem přestoupil na elektrotechnickou průmyslovku do Jičína, kde mě

profesor nazýval dobyt看em i vejrem a předpovídal brzké zabití elektrickým proudem, protože jsem prej splašeney, a vždycky zdůraznil, že jsem měl jít raději na cukráře. Ale vodmaturoval sem. Moje elektrikářská praxe nebyla dlouhá, ale zdržela mě, stejně jako dva roky vojny, touha po akademii v Praze však byla převelikánská, až se zadařilo. Dyt' mě tam chtěl i sám šéf a prófa František Jiroudek, kterej z našeho kraje pocházel. Jenže ze Semil na mě pořád chodily blbý posudky, protože jsem někde něco kecnul a Semily byly tenkrát nebezpečně vobrodný. Já byl z přijetí na akádu moc nadšenej, a když mistr Jiroudek při výuce do mejch vejtvorů svým štětce zasahoval, a já mu ještě nachystal barvy, byl jsem potěšenej, protože tím pádem mám doma několik jeho „originálů“, a to se cení. Miluji Francouze Bonnarda a taky Rakušana Klimta a zářivé barvy, tmavé jsou depresivní. Ty mám na študáckejch vobrázkách, když člověk nemá starosti, tak dělá drama. Malování je velice kvalitní řemeslo, na tom vobrazu musí bejt vidět, že to ten malíř umí, že je to těžký udělat. Člověk se nesmí dostat do slávy a bejt v tom vlečenej. Dyt' já vystavoval tady v Podkrkonoší asi všude, ale taky v Liberci v divadle, v Praze v Jízdárně na Hradčanech, ve Špálově galerii nebo v Mad'arským kulturním středisku. A v zahraničí ve Franfurktu nad Mohanem, taky v Japonsku, a dokonce v roce 2004 v Columbii v Jižní Karolíně. Kurs dolaru tenkrát nák poklesl a tak jsem se obchodníkovi z USA přestal vyplácet. Moc se mi líbilo, když mi radil, abych hrál americej fotbal, že by bylo fajn, kdyby mi zlomili nohu, pak že by o mě hodně psali a já se tak stal v Americe slavnej. Má cesta životem byla klikatá i strmá a vrchol v nedohlednu. Můj život byl krásnej a voněl barvama, ale do cíle už nedoжду, už to nejde, i když bych maloval jako divej. A co tu po mně zůstalo, at' vás těší. Jsem rád, že malíři neumírají, alespoň to tvrdíš. To je posilující!“

Curriculum vitae Jiřího Salaby zaznamenal v jeho ateliéru

Miloš Plachta, *Semilské noviny*

♦ 7. října 19:30, Golf

BUBENICKÁ SHOW MR. POPELINA & YO YO BAND

Klubová scéna odstartuje velkolepou show, a to nejen tou bubenickou. Programu tohoto rytmy i tancem nabitého večera se ujme Robert Tomáš alias Mr. Popelino.

Hvězdným hostem bude stálice naší hudební scény, kapela Yo Yo Band. Dalšími vystupujícími bude legendární bubeník František Hömig, Joe Satriani Tribute, Lédl Jazz Q.

SEMILSKÝ PAROHÁČ 2022

24. ročník přehlídky divadelních a loutkářských souborů

Čtvrtek 13. října

19:00 Sál KC GOLF
Opona nahoru!
Komedie z divadelního prostředí o rivalitě mezi pěti odlišnými ženami.
DS PODIO Semily

Pátek 14. října

15:00 Restaurace KC GOLF
Pan Kdybych hledá kamaráda
Dramatizace podle příběhu Pavla Šruta. Pro děti od 6 let.
ZUŠ Semily – hraji: Vojta, Honza, Sebík, Kryštof, Petr

15:30 až 18:00 Prostranství před KC Golf
Parohaté kutění
Výtvarná dílnička Lenky Hřibové (a dalších pomocníků ze spolku Semínské země z.s.). Výroba paroháčů z nejrůznějších přírodnin.

16:00 Restaurace KC Golf
Jak šel Slávek kolem světa
O tom, co napadne kluka, když ho rodiče nechají doma samotného. Pro děti od 3 let.
Lidový loutkář Jirka Polehna

17:00 Sál KC GOLF
Zahrada & Mono a Ukradený čas
Představení se skládá ze dvou kratších, vzájemně nesovislých představení. Jedná se o ochutnávku práce Dětského studia ve Vysokém nad Jizerou. Pro děti od 7 let.
Dětské studio ZUŠ Vysoké nad Jizerou

18:00 Restaurace KC Golf
Ten co se nepovedl
Volně inspirováno pohádkou Oskivě káčátko. Při společném tvoření plném radosti, zábavy a improvizací vzniklo toto dílko. Pro děti od 7 let.
AD/ HaDi – ZUŠ Turnov

19:00 Předsálí KC Golf
Miniband
Soubor mladých hudebníků z řad žáků hudebního oboru ZUŠ Semily pod vedením Martina Farského. Hrají převážně skladby swingové, dále pak známé melodie taneční a filmové.

20:00 Sál KC Golf
Píseček
Jednoaktová divadelní bábovička. Nevládnáte výchovu svých dětí? Uklidníme vás vědomím, že v tom nejste sami. Zkoušení rodiče si z modelových situací odnesou kromě užitečného know-how i odbornou psychologickou vzpruhu. Představení NENÍ URČENO PRO DĚTI.
V.A.D. Klodno

21:15 Chodba KC Golf
Štěpán "Steve" Vrána / Zpěvák a kytarista
První akustické hudební okénko.

22:00 Restaurace KC Golf
ANDRÉÉ
Dokumentární drama uvedené pomocí meotarové stínohry vypráví na základě zachovaných deníků dobrodružství švédské balonové výpravy k severnímu pólu z roku 1897. Určeno pro věkovou skupinu 12+.
Božantova loutkářská družina

22:30 Chodba KC Golf
Štěpán "Steve" Vrána / Zpěvák a kytarista
Druhé akustické hudební okénko.

23:00 Restaurace KC GOLF
ÉRA
Pražská studentská kapela - rock, alternativa a pop. Pronikavé kytary, zvučné klávesy, hutná basa, úderné bicí a charakteristický zpěv s česko/anglickými texty.

Sobota 15. října

10:00 **Tradiční máčení poroty v Jizeře a průvod**

10:30 Sál KC GOLF
Polífková pohádka
Veselá pohádka o ježibabě Magi, loupežníkovi Bujonovi, strašidlech, strachu, lásce a kouzelných polívkách. Pro děti od 3 let.
Vichlabský divadelní spolek Lipany

14:00 **Já Baryk**
Pohádka pro malé pejsky a velké pejskomily vyprávěná srozumitelně, názorně, věrně a tak, jak to na mou duši je od švestek do žní. Pro děti od 5 let.
Týbrdo divadlo Pardubice

15:30 Restaurace KC Golf
S čerty tančí
Uhlídat princeznu není žádná legrace. A když se do toho zamotá čarodějnice a čerti, je to ještě horší. Pro děti od 3 let.
LS Črukaři

16:30 **Čtyři dobří**
Komiksový příběh o kvartetu superhrdinů, kteří za pomoci svých nově získaných schopností zachraňují svět. Nastává tak finální bitva, která snad ukončí vládu Chaosu a Smrti. Pro děti od 6 let.
Vozíchet Jablonec n. N. - Ruda Hancvenč

17:30 Sál KC Golf
Zachraňte Bátulu!
Detektivní komedie o vyšetřování neobvyklého zločinu v pražské ZOO. Pro děti od 6 let.
Divadlo 6+4 Praha

18:30 Předsálí KC Golf
AURORA JaSBAND
Klasické a známé i méně klasické a méně známé jazzové standardy.

20:00 Sál KC Golf
Záblesk
Jednoaktová komedie popisující milostný trojúhelník. Nastudování hry se souboru velice zdařilo, postoupili na Jiráskův Hronov a my vše doporučujeme!!! Pro děti od 12 let.
Společnost bloumající veřejnosti Turnov

21:15 Restaurace KC Golf
Barbora: Kresby z Ještědí
Experimentální studentské divadlo na motivy Karoliny Světlé. „Přemýšlím, jestli by takhle člověk mohl udělat klec na vítr. Do ní ho chytit a zavřít.“ Pro děti od 10 let.
Notis divadelní soubor

23:00 **AURORA JaSBAND**
Večerní vystoupení kapely a přátel.

♦ VYSOKÉ n/J – Ještě jednou ke Krakonošovu podzimnímu festivalu...

PÁTEK 7. října | 17:00 a 20:00 | ŠAMU Štítina
FANTASTICKÁ ŽENA | Norm Foster
 Komédie, jejíž zápletky se točí kolem seznamu vlastností, které by měla mít ideální partnerka. Příběh dvou kamarádů ve středním věku, jejichž životy pořádně zamíchá tajuplná seznamka a doslova fantastická žena, která se jim zčistajasna objeví v bytě...

SOBOTA 8. října | 15:00 | DK Jirásek Česká Lípa
MAUDE, LIONEL A PRST JACKSONA POLLOCKA | B. Sachs **HOST PŘEHLÍDKY**
 Hořká komedie o alkoholu, umění a životě. Bývalá barmanka objeví ve vetešnictví obraz, který by mohl být od velikána amerického malířství. Po příchodu znalce začíná boj, který není ani tak o pravosti díla, jako spíš o umění a lidském životě vůbec.

♦ BOZKOV –

TŘI III SESTRY **JEMNOSTPÁN KRAKONOŠ uvádí:**

V LEGENDÁRNÍ POKLESLE HUDEBNĚ-ALKOHOLICKÉ SHOW NANEJVÝŠ STŘEDOEVROPSKÉ ÚROVNĚ

15. 10. 2022 SOBOTA od 20 hodin **Bozkov** www.obecbozkov.cz

Autobus Semily náměstí – 19.30 hodin / zpět po konci akce

Předprodej: Informační středisko Semily • Informační středisko Železný Brod
 Obecní úřad Bozkov, tel.: 724 180 473 • Turnov trafika U Vlidy • síť **TICKETSTREAM**

CENA V PŘEDPRODEJI 490 Kč / CENA NA MÍSTĚ 550 Kč

HOST: **Synové výčepu** + afterparty DJ BALLY **ase** **HITRÁDRO CONTACT**

♦ Další historickou památkou, kterou město v tomto roce nechává obnovit, je vedle Teprovska a Zvonice také dům Klemencovsko.

Objekt zvaný Klemencovsko pochází z roku 1792. Jeho průčelí bylo zakomponováno ve 40tých letech minulého století do moderní novostavby nynější spořitelny a muzea. Stavení je v přízemí opatřeno podloubím se dvěma arkádami na bohatě vyřezávaných sloupech. Mansardová střecha je kryta šindelem. Poslední neporušené roubené průčelí na železnobrodském náměstí dostane nový nátěr. Zachová se tak jedna z nejpůsobnějších staveb na náměstí. (Loužnický zpravodaj)

♦ **19. října, 19 hodin, městské divadlo**

G. Koren: Neperte se, prosím vás!

v podání Divadlo Palace Praha (330 Kč) Tři sourozenci se sešli v advokátní kanceláři, aby si vyslechli otcovu poslední vůli. Hvězda dětských show, ztahaná pracující matka samoživitelka a přestárlý, zadlužený, leč stále vysmátý hipík. Jejich setkání ale není výrazem sourozenecké harmonie. Proto asi nepřekvapí, že důrazným přáním zesnulého v poslední vůli je, aby se jeho děti měly rády a nepraly se mezi sebou. Co ale překvapivé je, že největší díl dědictví má získat jakási tajemná Nina Yablonsky. Kdo to je? A proč k ní byl otec tak štědrý na úkor svých dětí? Podaří se jí vypátrat a přesvědčit, aby se své části dědictví vzdala? A není to celé jen velký podvod otcova advokáta? Hrají: Martina Hudečková/Zuzana Slavíková, Zuzana Kajnarová, Miroslav Etlzer, Ladislav Hampl, Kateřina Holánová a Jaroslav Vlach/Jan Szymik/Miloš Kopečný

♦

RADOVAN KLAS
zpátky do života
VÝSTAVA
malby · koláže · asambláže · objekty
+ básně
JIŘINY KLASOVÉ
8.10. – 19.11. 2022
Městská galerie Vlastimila Rady Železný Brod
náměstí 3. května 1
po – so: 9 – 16

♦ **Martin Vencl – Tajemství obrazů**

Do neděle 8. ledna 2023 patří prostory galerie DETESK výstavě obrazů hudebního pedagoga a malíře Martina Vencla.

Narodil se roku 1956 v Červené Vodě u Šumperka, na teplické konzervatoři vystudoval obor klavír. Dlouhá léta působil jako učitel a ředitel ZUŠ v Lomnici n/P. Už v době studia se intenzivně zabýval také malbou. Vliv hudby na jeho výtvarný projev je patrný. Umělecké prostředky v hudbě i ve výtvarném prostředí jsou do jisté míry podobné, jde o zachycení atmosféry. V obrazech Martina Vencla najdeme zřetelné prvky tajemna, nevyřešené otázky. Dokončení příběhu je ponecháno na divákovi. Mezi základní prostředky se kterými malíř ve svých obrazech pracuje, je světlo a stín, barva je druhořadá. Navazuje na tvorbu J. Zrzavého a M. Chagala, největší inspiraci mu ale ve svých obrazech nabídl Antonín Michalčík. Do současnosti uspořádal okolo padesáti výstav po celé České republice i v zahraničí; je členem Unie výtvarných umělců.

železnobrodsko

♦ **KOBEROVY – „Vápencový“ lom u Koberov aneb oblíbené povídání Václava Zieglera**

Do Koberov u Železného Brodu se dostanete autobusem buď z Turnova, nebo ze Železného Brodu. Od zastávky autobusu je „vápencový“ lom vzdálen necelé dva kilometry po silnici směrem na Železný Brod. Lom je po pravé straně silnice a vstup do dnes již bývalého lomu je okolo skládky odpadu, která se sem vozí od počátku 70. let. Přesto se zpevněnou lomovou cestou dostanete až do lomu samotného. Cesta zpět je stejná.

Říká se mu Vápencový lom. Je tak i označen v turistické mapě 1 : 50 000 z roku 1991. Jenže před roky zde těžená hornina nebyla vápenec. Severní částí Koberov totiž probíhá důležitý zlom, kterému se říká lužická porucha. Podle něj byla vyzdvižena zemská kora severně od zlomu a dlouhodobá eroze pak odkryla horniny železnobrodského krystalinika, které je jižní součástí krystalinika krkonošsko-jizerského. Horniny železnobrodského krystalinika se usadily jako břidlice a vápence ve staro-prvohorním moři v období, které je nám vzdáleno 450 – 400 milionů let. V době variského vrásnění prošly metamorfními geologickými procesy a změnily se na horniny přeměněné – fylity a krystalické vápence neboli mramory.

V jedné takové čočce mramorů byl založen zdejší lom.

Rozhodně si s sebou vezměte geologické kladívko pro odběr geologických vzorků. Dále pak tužku, zápisník, metr, staré noviny na zabalení geologických vzorků a lupu.

Lom se nachází asi v polovině strmého svahu severozápadního úbočí Kozákova. Svah končí zhruba na kótě 438 m n.m. u osady Mundálov severozápadně od lomu a od lomu stoupá jihovýchodním směrem až k osadě Dlouhý s nadmořskou výškou 523 m n.m. Tímto svahem byla vybudována silnice, která spojuje Koberovy se Železným Brodem. Silnice probíhá v nepřehledném lesním terénu zhruba po vrstevnici. Nad silnicí (po pravé straně na Železný Brod) byl otevřen zdejší lom.

Po lomové cestě vstoupíme podle skládky odpadu do areálu bývalého lomu. Je založen v čočce přeměněných vápenců železnobrodského krystalinika. To se dnes pokládá za součást krkonošsko-jizerského krystalinika a jeho geologická historie začíná v ordoviku.

Jeho spodním a velmi výrazným členem jsou pokrývačské fylity železnobrodské, vzniklé v hlubokovodním prostředí jako flyšové sedimenty. Do nadloží následují vulkanity tzv. železnobrodského komplexu a metakvarcity. Všechny tyto horniny jsou ordovického stáří. Silurského stáří jsou pak metamorfované graptolitové břidlice (grafitické fylity) a naše krystalické vápence (mramory). Devonskými uloženinami jsou některé přeměněné vápence a fylity, přesvědčivé paleontologické doklady pro devonské stáří těchto hornin však dosud chybí. V okolí lomu, při silnici, zastihneme dnes zahliněné výchozy grafitických břidlic, v okolí Železného Brodu pak pokrývačské fylity železnobrodské. Zkuste z takového místa odebrat vzorky hornin.

Zdejší mramory nejsou úplně čisté vápencové složení. Mají značnou příměs uhličitánu hořečnatého, protože během zpevňování horniny a vlivem tlaků a teplot při metamorfóze je prostoupily hořečnaté roztoky. Zůstaly však krystalickými vápenci, neboť hořečnatých roztoků nebylo tolik, aby přeměnily vápence na dolomity. Ovšem při vrásnění vznikly již v pevných horninách četné praskliny, které byly později vyplněny křemenem. Tak takové horniny se tady těžily jako stavební materiál.

Musíme však také říci, že ve stejných horninách vznikl v nedalekém Bozkově kras. I zdejší mramory podlehly slabému zkrasování. Nad lomem jsou vyvinuty mělké závrtky a v dutinách mramorů se vytvořily krápníky. Těsně pod povrchem, kde působil dešťový ron erozi, byly z mramorů vypreparovány složité křemenné struktury, které ukazují průběh prastarých prasklin mramorů vyplněných právě křemenem. Zkuste najít takový vzorek zdejší horniny. Nemusíte kvůli tomu bušit do stěny lomu, stačí se podívat po úlomcích horniny po těžbě.

Zdejší mramory jsou poměrně jemnozrné. Chemicky jsou to uhličitany převážně vápníku a měly by tedy šumět po kápnutí octa. Zkusme to. Šumí. A co ostatní minerály? Chceme-li v hornině hledat některé minerály, musíme se zaměřit na pukliny nebo praskliny. Praskliny, které byly vyhojeny křemenem, jsme už určitě objevili, ale co další minerály. Někdy se na větší puklině najdou malé klencové krystaly kalcitu nebo nahnědlé malé sloupečky aragonitu. Šedé až žlutošedé stébelnaté až vláknité agregáty patří wollastonitu a narůžovělé zrnité agregáty

zase dolomitu. Ten j tu však velmi vzácný. Pokud najdete na puklině nějaké minerály, snažte se odebrat opatrně vzorek tak, abyste minerály nerozbili. Těžba ve zdejším lomu odhalila zajímavý kus pradávných dějin kraje pod Kozákovem. Škoda jen, že ty nejzajímavější části lomu byly v nedávné době překryty odpadky a nemohou být dnes studovány.

/ Václav Ziegler pro stránky Geoparku Český ráj

jilemnice

♦ Začátkem srpna začalo viditelnější pokračování rekonstrukce objektu nádražní budovy, a to oprava objektu včetně fasády, úprava přístřešku u vstupu (úprava výplní, otevření směrem ke kolejišti) a přípravné práce pro budoucí zbudování toalet. Toalety jsou v plánu, aktuálně se čeká na odsouhlasení generálním ředitelstvím Správy železnic v Praze. Provoz dopravy, ani osobní pokladny nebudou žádným způsobem omezeny. Necelé dva měsíce bude pohyb cestujících z části usměrňován podle aktuálního postupu prací.

„O budově vlakového nádraží v Jilemnici jsem od loňského léta několikrát hovořil s vedením Správy železnic Hradec Králové a jsem rád, že postupně dochází k opravám. Vybudování a otevření nových toalet v budově je aktuálně ke schválení na generálním ředitelství v Praze. I nadále budeme pokračovat v jednáních, aby se jedna z důležitých dopravních staveb ve městě zase stala trochu lidštější a poskytla potřebné zázemí nejen turistům, ale i ostatním cestujícím,“ uvedl starosta David Hlaváč.

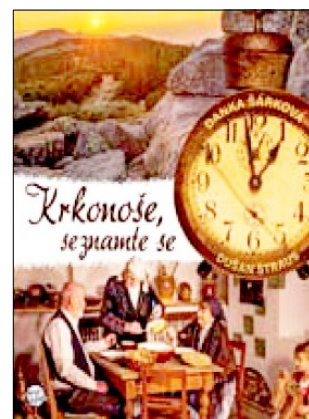
/ Aneta Podsedníčková, Zpravodaj města Jilemnice

FOTO ANETA PODESDNÍČKOVÁ

Vlakové nádraží před rekonstrukcí a v jejím průběhu.

♦ 3. října proběhla – *tedy aspoň doufám* – v Erbovním sále jilemnického zámku vernisáž k otevření výstavy fotografa Dušana Štrause a křest knihy Danky Šárkové *Krkonoše, seznamte se*.

Součástí akce byla i módní přehlídka spolupracujícího Jilemského spolku paní a dívek, které stály modelem pro knihu.

(Zpravodaj města Jilemnice)

jičín

♦ České dráhy informovaly o výluce na železniční trati Jičín - Ostroměř, a to do 7. 10. 2022. Všechny vlaky budou po dobu výluky nahrazeny autobusovými spoji dle výlukového jízdního řádu. Výluka může mít vliv na návazné přípoje a přípoje v systému IDS.

♦ Rada města schválila uplatnění smluvní pokuty za prodlení při stavebních úpravách Čestného dvora a výstavbě víceúčelového společenského sálu ve Valdštejnské lodžii. Pokuta je ve smlouvě stanovena ve výši 2000 Kč za každý den prodlení. Rada města také pověřila starostu města učinit výzvu k úhradě, respektive započtení smluvních pokut dle smlouvy o dílo z vystavených faktur. Druhou stranou, se kterou město Jičín uzavřelo smlouvu o dílo, je společnost RITUS. Firma RITUS dle vyjádření jejího právního zástupce s výší pokuty nesouhlasí.

♦ Pražské Divadlo pod Palmovkou nám 12. října v rámci divadelní abonentní skupiny "A" představí černo-černou komedii Bezruký Frantík, inspirovanou skutečným životním příběhem tvrdohlavého člověka, který originálně bojuje navzdory svému údělu o „obyčejnou“ lidskou důstojnost. V hlavní roli exceluje Jakub Albrecht. Ten za svůj výkon získal v roce 2019 prestižní Cenu kritiky a byl rovněž v nejužší nominaci na Cenu Thalie. Inscenace, jejímiž autory jsou herci Tomáš Dianiška a Igor Orozovič, zaručeně diváky zasáhne, dojme ale i rozesměje.

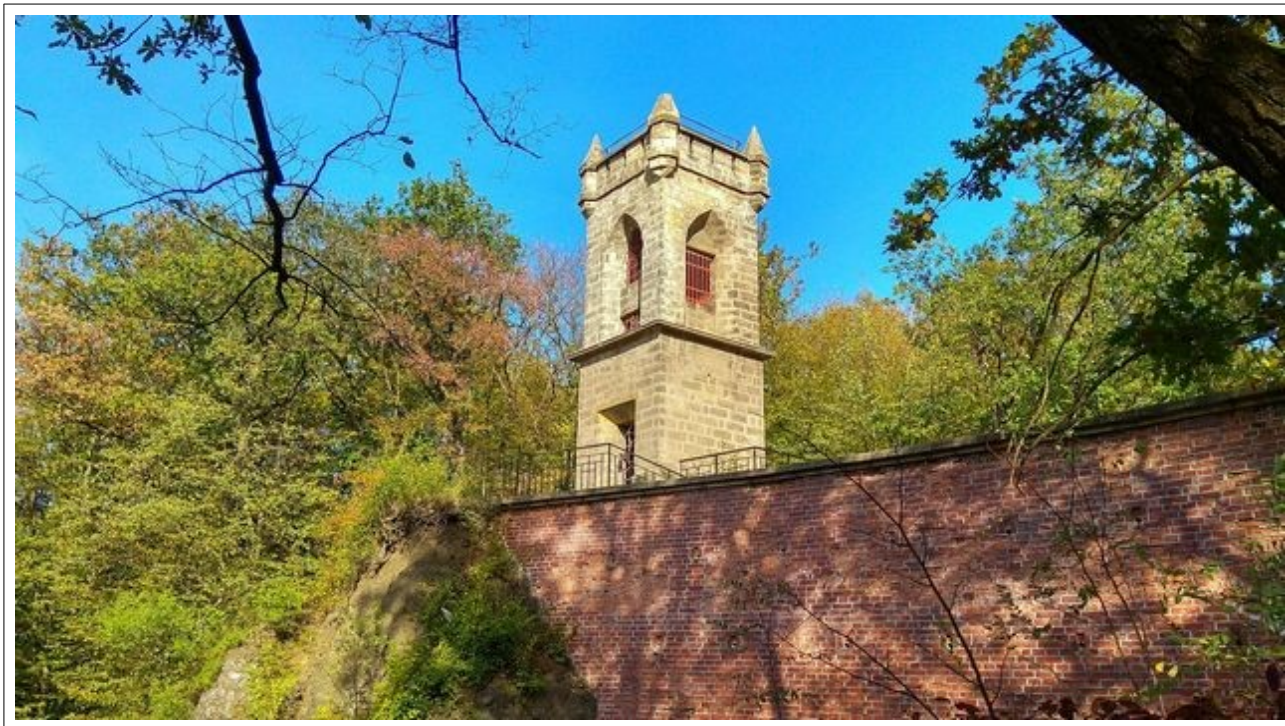
22. října jičínské publikum poctí návštěvou *Prague Film Orchestra* – symfonické těleso, založené dirigentem a multiinstrumentalistou Jiřím Koryntou, které se specializuje výhradně na interpretace filmové a muzikálové hudby. Diváci se mohou těšit nejen na skladby světových velkofilmů jako např. Star Wars, Návrat do budoucnosti, Alenka v říši divů, Kráska a zvíře aj., ale také na známé rockové písně od fenomenálních hudebních skupin jako Queen nebo Led Zeppelin. Jedinečný koncert, který dokáže zaujmout posluchače napříč žánry a spojuje diváky všech generací. (Iva Puchlová, Jičínský zpravodaj)

♦ Archeologický výzkum na Čeřovce

Při výstavbě komunikací a inženýrských sítí pro výstavbu rodinných a bytových domů na ploše bývalých kasáren v Jičíně bylo archeologicky prozkoumáno hned několik komponent z jeho bohaté historie.

Na severozápadním svahu vrchu Čeřovka byly zachyceny sídlištní aktivity prvních zemědělců, konkrétně kúlové, odpadní a další jámy lidu kultury

s lineární keramikou. Tato sídlištní komponenta by mohla mít prostorový i časový vztah k sídlišti stejné kultury, které je nyní zkoumáno při stavbě Pavilonu A v Oblastní nemocnici Jičín. Při pokládce nové kanalizace mezi rybníkem Šibeňák a ulicí Revoluční pak bylo objeveno doposud neznámé sídliště včetně dvou pecí, které s největší pravděpodobností spadá do období starší doby železné, nicméně nálezy se zatím laboratorně zpracovávají a může dojít ještě ke korekci.

Nejzásadnějším nálezem pak bylo několik kamenných konstrukcí rozkládajících se pod bývalým zámek Čeřovka. Byla zachycena obvodová zeď okrasných zahrad, které byly vystaveny spolu se zámek roku 1650, kdy zahrady na Čeřovce postoupil Albrecht z Valdštejna nově založené jezuitské koleji v Jičíně. Toto kamenné oplocení zahrady bylo zbouráno kolem roku 1850 při přeměně zámku na zahradní restauraci. Pod touto zdí byla odkryta tarasní zeď pravděpodobně přináležející zeleninovým zahrádkám tak, jak je vidíme na plánu z roku 1795, a k této zdi byla později přiložena stavba sušárny, ze které se nám zachovala část interiéru včetně báze a podezdívky kachlových kamen. Dle dostupných plánů lze usuzovat, že k výstavbě došlo někdy po roce 1795 a stejně jako oplocení horních zahrad, byla sušárna zbořena v polovině 19. století.

/ Jiří Unger, Regionální muzeum a galerie v Jičíně, *Jičínský zpravodaj*,
foto Jitka Brumliš, Mapy.cz

jičínsko

NOVÁ PAKA – Ředitelství silnic a dálnic na konci léta zahájilo výstavbu dlouho očekávaného obchvatu Nové Paky na silnici I/16. Komunikace I/16 je značně využívána zejména při cestách směrem z Prahy do Krkonoš a je také důležitou

spojnicí mezi závody automobilky Škoda v Mladé Boleslavi a ve Vrchlabí. „Stávající průtah silnice I/16 přes Novou Paku nevyhovuje směrově, výškově ani počtem a tvarem křižovatek standardům, které by měla mít silnice I. třídy. Přes Novou Paku projíždí vysoký podíl tranzitní dopravy a město je zatíženo také rekreačním provozem mířícím do hojně navštěvovaných Krkonoš. Nový obchvat, který povede z Kumburského Újezdu až do Vidochova, odvede z města veškerou tranzitní dopravu, čímž dojde k zásadnímu zvýšení bezpečnosti a plynulosti provozu. Obyvatele Nové Paky čeká významné zlepšení životního prostředí díky snížení emisí a poklesu hluku,“ představil dlouho očekávanou stavbu generální ředitel ŘSD Radek Mátl.

Současná silnice vedoucí přes Novou Paku je místem častých dopravních nehod. Mezi dopravní závady patří především zúžení komunikace v úseku od firmy ZPA až k podjezdu pod železniční tratí, dále mezi Komenského a Kotíkovou ulicí a také v místní části Vrchovina.

Dalším problémem je malá podjezdná výška pod železniční tratí, nevyhovující jsou také křižovatky u železničního podjezdu a s Komenského ulicí.

Součástí stavby je 16 mostů a 22 protihlukových stěn o celkové délce 4 180 metrů. Po zprovoznění obchvatu bude stávající silnice I/16 převedena mezi silnice III. třídy, což umožní zakázat vjezd těžké tranzitní dopravy do města. Budovaný úsek má délku 8,5 kilometru a v koridoru je na 144 stavebních objektů. Zprovoznění se předpokládá v roce 2025. (ŘSD, Jičínský zpravodaj)

tanvaldsko

♦ **HARRACHOV** – Majitel Sklářny a minipivovaru v Harrachově František Novosad se rozhodl kvůli vysokým cenám plynu zastavit v listopadu výrobu a na dva měsíce vyhasit sklářskou pec. Většinu z 90 zaměstnanců plánuje propustit. Vyrábět chce znovu od poloviny ledna. Zatímco letos firma musela nakupovat plyn za spotové ceny v průměru za 200 eur za megawatthodinu (4900 Kč), na příští rok má plyn zajištěný za výrazně nižší cenu 26 eur (640 Kč).

Sklářská výroba patří k energeticky velmi náročným odvětvím, i když se podle Novosada snaží firma šetřit a sklo taví jen obden, spotřebu výrazně snížit nedokáže. Malá krkonošská sklárna spotřebuje ročně kolem 8000 megawatthodin plynu. Zatímco loni za něj za celý rok zaplatila 4,5 milionu korun, letos už náklady na plyn překročily 20 milionů a ještě není konec roku. „Utratili jsme už i 12 milionů, které jsme si našetřili na novou pec,“ řekl majitel sklárny.

Sklářskou výrobu nelze zastavit ze dne na den. „Budeme muset pec postupně vyhasit, potrvá to týden, provoz navíc budeme muset i v listopadu a prosinci temperovat, aby nepopraskaly trubky,“ řekl majitel sklárny. I když budou podle něj sebeopatrnější, pec bude po vyhašení poškozená a bude nutné ji opravit. „Na to, abychom postavili novou, jak jsme původně plánovali, už nemáme,“ dodal. Znovu chtějí v peci zapálit po Novém roce a zhruba o dva týdny později začít znovu vyrábět. „Doufám, že se zaměstnanci vrátí, na to abych je ty dva měsíce držel, už nemám,“ dodal.

Harrachovská sklárna je nejstarší fungující sklárnou v Evropě a letos slaví 310 let od svého založení. Podnik vyrábí luxusní nápojové a užitkové sklo a křišťálové lustry, v loňském roce utržila sklárna přes 50 milionů korun, o pětinu víc než v roce 2020. Součástí areálu je sklářské muzeum, prodejna českého skla a porcelánu, výtvarná dílna, minipivovar, pivní lázně, hotel a restaurace. Zda zůstane tato část areálu otevřená, zatím podle Novosada není rozhodnuto.

(Náš REGION – ČTK)

♦ SOUŠ – Více než sto let stará přehrada nyní slouží jako zásobárna vody pro Jablonecko a Tanvaldsko

Vodní nádrž Souš postavená v letech 1911–1915 na Černé Desné leží nad městem Desná v Jizerských horách. Podél ní vede cesta na Smědavu, která spojuje Tanvaldsko s Frýdlantskem.

„Člověk musí obdivovat techniky a řemeslníky, kteří měli před sto lety mnohem omezenější možnosti při projektování a stavbě přehrady, než tomu je dnes.

Přesto dokázali vymyslet a postavit dokonalé dílo,“ uvedla Květa Vinklátová, náměstkyně hejtmana Libereckého kraje.

Dříve se v místě přehrady nacházela osada Souš, poprvé zmiňovaná roku 1775.

Koncem 19. století zde žilo ve

4 domcích 156 obyvatel.

Ta však ustoupila

výstavbě přehrady. Po

smrti architekta Otty

Intzeho, který postavil

mnoho z jizerskohor-

ských přehrad, byl

polubenským Vodním

družstvem osloven nový

projektant, Wilhelm

Plenkner z Prahy. Ten

navrhl v roce 1906 celou

soustavu přehrad

v povodí Kamenice.

Projekt zahrnoval

výstavbu dvou přehrad na Černé a Bílé Desné propojenou vzájemně štolou

a pak dvě obdobně propojená vodní díla na Blatném potoce a Kamenici (druhá část však nebyla dokončena).

Přehrady na Černé a Bílé Desné byly budovány současně v letech 1911–1915.

Dne 18. září 1916 byla přehrada na Bílé Desné protržena, a tak k zadržování

povodňových průtoků slouží pouze přehrada Souš. Po katastrofě na sousední

přehradě došlo nejdříve k vypuštění soušské přehrady a naplněna byla opět až

po důkladné prohlídce a přestavbě v letech 1924 až 1927.

V roce 1974 tam vyrostla úpravná vody a nádrž nyní slouží jako zásobárna pitné

vody pro Jablonecko a Tanvaldsko. Koupání a rybolov jsou tu proto zakázány

a okolí je přísně chráněno.

/ Anna Vašková

**Lomnice n. Pop.
Náměstí. (Pohled na
spodní část náměstí
s kostelem
sv. Mikuláše, kolem
roku 1910.)
Reprofotografie
z výstavy na
lomnickém zámku**

**Kopaniny.
Albem Pohledů
Pojizeří...**

Jičín.

C. k. učitelství ústav

Jičín. C. k. Učitelství ústav. Repro z Loužnického zpravodaje

BEDŘICHOV

Šamalova chata

v.n. Bedřichov

Královka

archeologické okénko

♦ Minulý týden skončila příležitost hlasovat pro nominované příkladné podniky památkových obnov, restaurování, záchran a objevů v soutěži o Cenu Národního památkového ústavu *Patrimonium pro futuro* - "Památky děkují":

Je tedy prostor – aniž by mě někdo podezřívá z nestrannosti – představit si projekt, který za Prahu nominovalo zdejší územní odborné pracoviště Národního památkového ústavu.

Na cenu NPÚ v kategorii *Objev, nález roku* jsou nominovány Archaia Praha, zastoupená archeology Vojtou Kašparem a Martinem Vyšohlídem, a Penta Real Estate a jejich archeologický odkryv gotické Horské brány a opevnění v Praze. V areálu Masarykova nádraží při Hybernské ulici byly odkryty a zdokumentovány součásti novoměstského gotického opevnění Prahy a základy Horské brány. Akce proběhla v rámci přípravy developerského projektu s plánem plochu zastavět. Památku se podařilo nejen identifikovat a zdokumentovat, ale také zakonzervovat pro budoucnost.

Sadelerův prospekt (1606) zobrazuje Horskou bránu (85). Snad se mi daří identifikovat Příkopy a Václavák, odleva sv. Havla, Prašnou bránu, vpředu kostel Panny Marie Sněžné a s č. 87 sv. Jindřicha a věž

Oblast Masarykova nádraží v posledních letech prochází rozsáhlou proměnou. Archaia Praha zde situaci dlouhodobě sleduje a v roce 2018 provedli její pracovníci zjišťovací sondáž, jejímž cílem bylo ověřit přítomnost a stav dochování předpokládaných základových zdí novoměstského opevnění. Odhaleno bylo zdivo jižní věže gotické brány a část bastionu barokního

opevnění. V roce 2021 pak proběhl rozsáhlý záchranný archeologický výzkum, který částečně odkryl základy gotické Horské brány a mnoho dalších objektů a situací, včetně relikvů barokního bastionu č. XXIII sv. Mikuláše.

Horská brána a provizorní opevnění před ní roku 1648 (Karel Škréta, vydáno 1663)

Středověké novoměstské opevnění bylo vybudováno v letech 1348–1350 Karlem IV. Základ opevnění tvořila masivní zeď z lomového kamene o síle 180–240 cm, bez parkánové zdi. Dosahovala průměrné výšky 10 metrů a z vnitřní strany byla zpevněna systémem dovnitř otevřených hranolových věží, které stály v nepravidelných rozestupech od sebe.

Jednou ze čtyř bran v systému opevnění byla Horská brána, jejíž základy byly v roce 2021 částečně odkryty a zdokumentovány. Tvořily ji dvě hranolové věže obdélného půdorysu a mezilehlý průjezd. Severní věž však neměla přísně pravoúhlý půdorys, ale spíše lichoběžníkový, se západním a východním obvodovým zdívkem ukloněným k severovýchodu. Tím se poloha severní věže nejspíše přizpůsobovala dalšímu průběhu hradby. V nároží severní věže zůstal dochován jediný pískovcový kvádr – nejnižší nadzemní článek vnějšího ostění brány se stopami obrusu od kol projíždějících vozů. Od brány vedla ven z města kvalitně dlážděná silnice. Překvapujícím zjištěním byla absence hradebního příkopu v prostoru před vlastní bránou. Horská brána byla z větší části zničena v závěru třicetileté války (1648).

Na základě učiněných nálezů došlo za úzké spolupráce společnosti Archaia Praha, investora, NPÚ - ÚOP v Praze a pražského magistrátu k úpravě chystaného developerského projektu, aby míra nevratných zásahů do dochova-

ných základových zdív byla co nejmenší. V průběhu výzkumu částečně odkrytá a zdokumentovaná zdiva tak byla posléze překryta ochrannou vrstvou a opět zahrnuta zeminou. Nadále tak zůstanou zachována pod základovou deskou novostavby a pod vozovkou přilehlé komunikace.

Jižní věž Horské brány, stav duben 2021; foto Archaia

Níže: Severní věž Horské brány, asi červenec 2021, foto NPÚ

Ochrana dochovaných základů gotické Horské brány a v neposlední řadě i obezdění barokního bastionu sv. Mikuláše je příkladem dobré praxe archeologické památkové péče. Velmi úzká koordinace postupu s orgány památkové péče zde vyústila v zachování nálezů a v kompromisní řešení, které minimalizovalo zásahy do nejcennějších částí odkrytých pozůstatků novoměstských hradeb.

Nejstarší úprava povrchu středověké cesty vedoucí z města, fotografováno 9. 6. 21, NPÚ

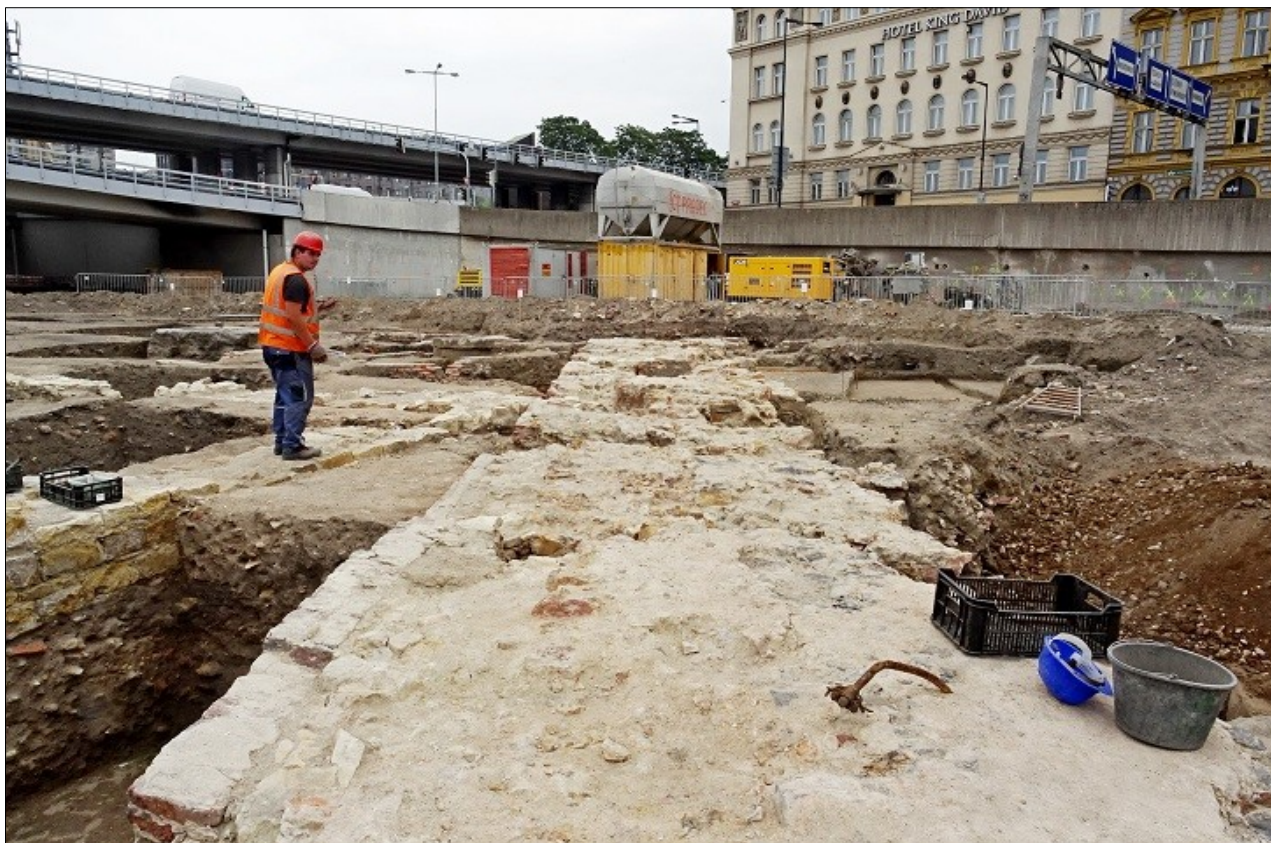
Byl jsem jednou (9. června 2021) s Honzou Zavřelem návštěvou na „Masaryčce“ – a byť tehdy nebyla Horská brána odkrytá a stála nad ní budka vrátnice – byl to pro mne jedinečný zážitek, byť ne právě snadno uchopitelný. Protože Horská brána a Písecká brána, kterou dobře znám, přeci jenom není totéž...

Honza Zavřel s vedoucím výzkumu Martinem Vyšohlídem

Vedle odkryvu Horské brány nominovalo NPÚ – ÚOP v Praze na ceny *Patrimonium pro futuro* celkovou obnovu zahradního schodiště zámku Troja a televizní magazín *Z metropole* za jeho osvětový význam.

Zdroj: NPÚ – ÚOP v Praze

Procházím zdí – a navíc zdí barokního opevnění... zvláštní pocit.
Níže detail – kulatý prostor ve zdi, archeologové prý netuší, čemu sloužil.

fotky: NPÚ, Archaia a f.

Honza, za ním vlevo je jedna z betonových nádrží na vodu z období Protektorátu.

/ převzato z *fefičovin*

♦ Restaurování velkých varhan finišuje

V kostele na Horním náměstí stále pokračuje projekt restaurování velkých varhan. Na varhanním kůru se intenzivně pracovalo po celé léto a 24. srpen 2022 se stala dalším červeně zapsaným datem v kronice opravy varhan. Tento den se vrátily z Bautzen zpět prospektové píšťaly po důkladné opravě.

Byl jich celý kamión, každá byla pečlivě zabalena a ještě uložena v měkce vystlaných fortelných bednách. Tyto píšťaly, které jsou vyrobené ze zinkového plechu, byly kompletně zbaveny původního nástřiku, prohlédnuty a opraveny. Na závěr byly znovu nástřikány speciální matně stříbrnou barvou. A proč taková péče? Varhanní prospekt je vlastně tváří varhan. Píšťaly prospektu jsou přímo vidět a jejich uspořádání určuje celkový vzhled varhan. U tohoto nástroje firmy Rieger z roku 1932 navrhl jejich uspořádání architekt kostela Josef Zasche. Tak došlo k jedinečnému propojení vzhledu rozměrného hudebního nástroje s pohledově strohým a dodnes moderním interiérem kostela. Zasche varhany umístil pod klenbu kůru s rozpětím osm a půl metru, která celý varhanní prospekt pohledově rámuje. Při náročných opravách interiéru kostela v minulém roce došlo také k výměně prostého dřevěného okna, umístěného za varhanami. To bylo nahrazeno vitrážovým oknem, vyrobeným podle dochovaného původního návrhu architekta Zascheho. Celý varhanní prospekt je formován tak, aby vyplnil velký prostor pod zmíněnou klenbou, ale současně umožnil pohled na plánovanou vitráž, která byla zrealizována až po devadesáti letech.

„Prospektové píšťaly jsou poslední velkou částí varhan, která byla dovezena z dílen firmy *Hermann Eule Orgelbau z Bautzen*,“ říká předsedkyně Nadačního fondu jablonecké varhany Irena Kreiselová a pokračuje: „Transportu nákladu na kůr se účastnilo šest varhanářů, kteří opatrně všechny píšťaly vynesli na boční balkon, kde je roztřídili a postupně nasadili na svá místa.“ Tím začíná několikátýdenní finální intonace nástroje, kdy budou jednotlivé rejstříky doregulovány tak, aby se varhanám vrátil jejich původně zamýšlený zvukový projev. Na závěr bude provedeno generální ladění všech píšťal a nástroj bude předán farnosti.

Irena Kreiselová doplňuje: „Veřejnosti varhany poprvé zahrají při nedělní mši svaté 6. listopadu v 9.30 hodin, kdy je vysvětit litoměřický biskup Mons. Jan Baxant. Mši doprovodí na varhany skvělá varhanice Jiřina Marešová, která každoročně hraje v Jablonci během tradičních

úterních prázdninových koncertů. O dva dny později, v úterý 8. listopadu v 18 hodin, bude pořádán koncert varhanní hudby, na kterém bude účinkovat Přemysl Kšica, varhaník kostela svatého Mikuláše na Malé Straně v Praze. Spoluúčinkovat bude Jiří Pohnán na žesťové nástroje. Také tito vynikající umělci jsou v Jablonci známi ze zmíněných letních koncertů. Na obě události vás do kostela srdečně zve Nadační fond jablonecké varhany a Římskokatolická farnost v Jablonci nad Nisou ve spolupráci s Musica Varia.“ (jk)

♦ Zemřel nezapomenutelný Siegfried Weiss

Siegfried Weiss se narodil v Jablonci nad Nisou 14. října 1933 ve smíšeném manželství. V Jablonci nad Nisou navštěvoval obecnou a měšťanskou školu, absolvoval zdejší uměleckou průmyslovku, obor rytectví.

Po celou aktivní pracovní dráhu byl zaměstnán v podniku Bižuterie. Rád fotografoval zejména svůj rodný kraj, ale zavítal i do vzdálených hor. Vydal několik knih, byl čestným členem Jizersko-ještědského horského spolku, v roce 2013 obdržel cenu Pro meritis. V témže roce mu byla udělena Pocta hejtmána za celoživotní přínos v propagaci přírodních krás Libereckého kraje. V roce 2017 získal v soutěži Osobnost roku Libereckého kraje 3. místo v kategorii kultura (za knihu *Moje důvěrné krajiny*).

Kladný vztah ke všemu krásnému mu byl nejspíš dán do vínku. Ještě více mu však dali rodiče. S nimi chodil po výletech, otec jej vedl k lásce k přírodě a hudbě. Jeho všestranné nadání se projevilo ve hře na klavír, při malování obrazů, psaní textů včetně básní, ale především při fotografování krajiny. Svě texty dovedl psát jak česky, tak německy.

Jeho smýšlení a životní filozofii do značné míry ovlivnila jeho nejoblíbenější kniha horolezce Rudolfa Kauschky, nazvaná *Wandern und Klettern* (Putování a lezení). Ta Weissse provázela téměř celým životem a byla jí

ovlivněna i jeho tvorba.

Publikačně se poprvé podílel jako spoluautor na knize *Jizerské ticho*, která vyšla v roce 1978. Tehdy bylo nesmírně těžké prosadit se s prezentací přírodních krás bez angažovaného zaměření. Nakonec se dočkala tří vydání.

Další obrazové knihy již vytvářel samostatně, většinou až po roce 1990.

Opakovaně se věnoval půvabům Českého ráje, kde zachytil krásu skal, rybníků

a české krajiny, rád zavítal i do Lužických hor. S fotoaparátem však nejraději chodil po milovaných Jizerských horách. Během jizerských putování vzniklo dostatek materiálů pro knihu *Moje Jizerky* (druhé vydání bylo rozšířeno téměř o sto snímků včetně polské strany). Právě tady zúročil svoji dokonalou znalost krajiny a všem následovníkům nastavil laťku opravdu vysoko. Knihu doprovodil vlastními texty, kterými vyjádřil hluboký cit pro rodný kraj.

„Dívám-li se na svůj život s odstupem, zjišťuji, že mojí snahou bylo ‚zmocnit‘ se Jizerek všemi způsoby,“ řekl v jednom z rozhovorů Siegfried Weiss.

Plodná byla jeho spolupráce s nakladatelstvím Buk Jana Baldy, který zesnul letos v červnu. Jan Balda byl obdivovatelem Weissových fotografií a kromě knih vydával i jeho nástěnné kalendáře. Spolu s dalšími vydavateli vytvořil knihy *Lužické a Žitavské hory* a *Kouzelný Český ráj*. Jeho posledními publikacemi byly knihy *Tichými stezkami z Jizerských hor k Ralsku po stopách Rudolfa Kauschky* a *Zpěv jizerských lesů s překladem Kauschkových básní*, vydané v roce 2021. „Prohlížím-li své knížky po letech, mohu s klidným svědomím říct, že jsem je neodflákl, nehonil se za nějakými barevnými efekty, že jsem se v nich snažil zanechat kus svého srdce. Že jsem v Jizerských horách snad zanechal určitou stopu,“ pravil Siegfried Weiss. Siegfried Weiss zemřel 13. září 2022. Posledního rozloučení s oblíbeným Sigim se 21. září v jablonecké smuteční síni zúčastnilo kromě rodiny nebývalé množství jeho přátel ze široka daleka, do jejichž srdcí se navždy zapsal.

/Otokar Simm

liberec

♦ Toulání krajinami Tomáše Plesla v liberecké Oblastní galerii

Poetický název *Obzory* uvozuje výstavu nejnovějších obrazů Tomáše Plesla, výtvarníka, pocházejícího z Jablonce nad Nisou.

Vystudovaný sklář Tomáš Plesl tíhl již od počátku k malbě. Zprvu ho zlákala malba figurální a zobrazivá, která byla silně ovlivněna německým expresionismem, fauvismem, kubismem nebo primitivismem. V následujících letech se ale Plesl přiklání k abstrahování forem a barevnému zjednodušení. Poslední dekádu se věnuje převážně zobrazení krajin – ať přírodních nebo městských. Inspiraci nachází také v Pojizeří, kde tvoří a žije. Jeho často velkoformátové obrazy vynikají intenzivní barevností a expresivní texturou – a právě tato díla nyní představuje nová výstava Oblastní galerie Liberec.

„Výstavou děl výtvarníka Tomáše Plesla potvrzuje Oblastní galerie Liberec opět svou programovou svébytnost. Zprostředkovává veřejnosti obraz o výrazných uměleckých osobnostech v libereckém regionu a atraktivním výběrem vystavovaných exponátů klade důraz na zvýšení zájmu o kulturní dění v kraji,“ uvedla Květa Vinklátová, náměstkyně libereckého hejtmana.

„Toulání a bloumání krajinou je výchozí koncept, který jsem se snažila přenést do výstavy,“ navazuje kurátorka výstavy Johana Kabíčková. „Tomáš Plesl se toulá krajinou, když hledá inspiraci. Návštěvník se bude toulat prostorem mezi jeho obrazy a toulat by se měly i jeho oči po Pleslových obrazech. Obrazy jsou velmi vrstevnaté a emotivně nabitě a je třeba u nich trávit delší čas, aby byly jednotlivé vrstvy odhaleny.“

Ve své tvorbě se Plesl nechává intuitivně vést inspirací konkrétního okamžiku a nadšením z fyzické účasti na tvůrčím procesu. I návštěvník výstavy je nucen interpretovat jeho obrazy intuitivně a v rovině subjektivního pocitového výkladu. Vodítkem mu mohou být názvy jednotlivých děl, které si zachovávají konkrétnost a popisnost (*Průsmyk, Skála a vodopád, Rokle*). Pleslovy obrazy nechávají prostor pro vlastní fantazii a zároveň nabízejí intimní vhled do jeho emocionální krajiny.

Výstava Tomáše Plesla v Oblastní galerii Liberec potrvá do 1. ledna příštího roku. (Jan Mikulička)

♦ Zrna, peří, mouchy i pavouci. Restaurátoři nalézají ve starých knihách leccos

Celkem sto historických knih z podsbírký Starých tisků v rámci probíhajícího programu Záchrana pokladů restaurují pracovníci Severočeského muzea v Liberci. Práce je to pozoruhodná; už jen proto, že na stránkách starých knih se často nachází řada věcí. Zcela běžné jsou lisované květiny, čtenářská znaménka nebo svaté obrázky. Méně radostným nálezem je lisovaný hmyz, většinou mouchy, komáři a pavouci.

Součástí restaurátorského zásahu na starých tiscích je i celkové očistění svazků. Při komplexním restaurování pak bývá vazba i blok rozebrány a z útrob knih bývají vyneseny pozůstatky, které jsou nejen dokladem samotného výrobního postupu při výrobě knih v minulosti, ale odhalují i zvyklosti čtenářů, kteří nad knihami jedli, vpisovali nejružnější postřehy, poznámky nebo úryvky písní. Řada z nich, hlavně studenti, pak do knih i často jen bezmyšlenkovitě čmárali, začerňovali části textu či kreslili drobné karikatury.

„Historické knihy jsou, stejně jako jiné sbírkové předměty

v našich muzeích, důležitým dokladem a svědkem doby. A není to jen tím, co je v nich napsáno. Právě i to, co v nich pracovníci muzeí najdou, se může stát zásadní informací, na základě, které badatelé doplňují celou historickou mozaiku,“ říká Květa Vinklátová, náměstkyně pro kulturu, památkovou péči a cestovní ruch Libereckého kraje.

Největší poklady se pak nacházejí při rozebrání starých biblí, které byly v rodinách uchovávány po generace. Mnoho z nich neleželo stále jen na polici knihovny. Často byly schovávány na půdě za komínem, kde na ně padaly saze a pálily se dřevěné desky. Mnoho knih bylo také schováváno v obilí a mezi jejich stránkami se tak dodnes nachází množství zrn, trav či peří slepic. Časté jsou i knihy okousané od myši.

Řada restaurovaných knih měla pohnuté osudy, které na jejich stránkách zanechaly svou stopu. Při samotném restaurování se knihy těchto nánosů historie částečně zbavují. Špína a drobky jsou vymety, slisovaný hmyz vyhozen. Ostatní, jako například ručně opracované párátka, plevy, lisované květy či ptačí peří restaurátoři vloží do obálek a přidají k zrestaurované knize jako přílohu, která slouží k doplnění informací o každodenním životě předků. Některé ze zrestaurovaných vzácných knih si mohou zájemci aktuálně prohlédnout na výstavě Slepí svědkové doby ve Velkém sále Severočeského muzea v Liberci.

Jan Mikulička

Město adoptovalo hrob malíře a ilustrátora Františka Chalupy, který odpočívá na Olšanských hřbitovech

Správa pražských hřbitovů spustila v roce 2013 projekt Adopce významných hrobů. Jeho smyslem je zapojit do péče o hroby výjimečných osobností veřejnost, a zastavit tak degradaci hrobů našich velikánů, kteří již nemají žijící příbuzné. Nežrídka se totiž stává, že hroby významných osobností jsou zanedbané, chátrají a sochy, které je dříve zdobily, se rozpadají. Opuštěným hrobům následně hrozí zrušení a přesun ostatků do společného hrobu.

V rámci projektu se Správa pražských hřbitovů obrátila také na Mnichovo Hradiště a upozornila na hrob Františka Gustava Chalupy, malíře a ilustrátora a rovněž rodáka z Mnichova Hradiště. Ten je pochován na pražském Olšanském hřbitově VII. Jeho hrob je bez pomníku, je zarostlý a jméno pochovaného na místě nepřipomíná nic jiného než zápis ve hřbitovní knize. Město uzavřelo se Správou pražských hřbitovů smlouvu o adopci hrobu, a to na 10 let. Hrobové místo bude upraveno a opatřeno pomníkem.

O tom, kdo byl František Gustav Chalupa napsala Oldřiška Dvořáčková, do minulého týdne pracovnice Správy pražských hřbitovů.

František Gustav Chalupa (8. 10. 1828 – 16. 4. 1887) byl malíř a ilustrátor. Narodil se v Mnichově Hradišti v rodině finančního úředníka. V dětství se kvůli otcově povolání rodina často stěhovala. Po studiu na Vyšší škole v České Lípě nastoupil jako faktor v Medauově litografickém závodě v Lito-měřicích, kde připravoval do tisku ilustrace pro časopis.

Některé z nich i sám kreslil. V té době ze svých cest po severních Čechách a Sasku pořídil na 200 kreseb hradů a zámků. Na doporučení svého nadřízeného se později odstěhoval do Prahy a začal studovat na večerních kursech na pražské Akademii. Ilustroval místopisná alba pro litografa Karla Henniga, jeho ilustrace tiskly časopisy *Květy*, *Světozor*, *Česká včela* a *Zlatá Praha*. Vydával časopis *Ruch*, spolu s ženou provozoval praporečnickou dílnu. Účastnil se společenského života, byl členem Umělecké besedy, Typografické besedy, Sokola, Vlastimila a Osvěty. Je autorem řady litografií a olejomaleb.

pozdní sběr

♦ **TURNOV** –

TOULKY ČESKOU KRAJINOU

Prodejní výstava obrazů

DANY ŽIVOROVÉ

GALERIE GRANÁT

Turnov, náměstí Českého ráje 4

3.ŘÍJNA – 31. PROSINCE

pondělí	10,00 - 12,30	13,00 – 17,00
úterý – pátek	9,00 - 12,30	13,00 – 17,00

Karel Hohl

... a včera vyšlo nové **sorry !**

trosečník – kulturně-společenský e-zin * vydavatel a redaktor: M. Fefík Podobský
fefik.sorry@seznam.cz * nechcete-li e-zin dostávat, dejte vědět!
všechna čísla naleznete na internetu: *knihovna.jicin.cz/regionalni-zpravodaj*